

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Avstro-ogerska banka.

Mej vprašnji, s katerimi se bo imel baviti državni zbor v prihodnjem zasedanju, zavzemalo bode imenitno mesto rešenje nove nagodbe z Ogersko in v zvezi s tem podaljšanje privilegija nacionalne banke. Že pred desetimi leti, ko se je začela v državnem zboru razprava v desetletnem podaljšanju privilegija, slišali so se tehtni ugovori in le z veliko težavo posrečilo se je ministerstvu Auerspergovemu, dobiti potrebno večino za novi privilegij. Ta čas so namreč Madjari zahtevali in tudi dosegli, da je politički dualizem raztegnil se na poprejš centralno, povsem nemško banko in da sta se ustanovili dve glavne bankini vodstvi: na Dunaji in v Pešti. Staro bankino ime prekrstilo se je v dvojezično nemško-madžarsko in bankovci po jedni strani nemški, po drugi madžarski dokazujejo še danes vsemu svetu, kdo v resnici vlada v Avstriji.

Ker so se že, kakor se poroča, pričele obravnave mej avstrijsko in ogersko vlado glede nagodbe, kateri poteče l. 1887 desetletni obrok, bode govor tudi o avstro-ogerski banki, tembolj, ako se bodo res oglašale češke obrtno-trgovinske zbornice za napravo bankinega vodstva v Pragi. Oglejmo si torej pobliže osnovo in delovanje avstro-ogerske banke, da potem razsodimo, ali je res treba take banke in ali bi se ne dala nadomestiti s kakim drugim bankinim sistemom.

Avstro-ogerska ali nacionalna banka, kakor se navadno imenuje, po svoji osnovi ni družega, nego delniško društvo z delniškim kapitalom v znesku 90 milijonov gold., razdeljenim v delnice po 600 gold. (kurs na borsji jim je zdaj 860), ima pa posebni privilegij, da sme izdajati papirnati denar (bankovce), ne da bi ves znesek izdanih bankovcev bil pokrit po zlatu, oziroma srebru, založenem pod potrebnimi kavtelami. In ta papirni denar mora vsprejeti vsak avstrijski državljani v polnem znesku kot plačilo, ker ima prisilni kurs, in se sme zahtevati od banke, da mu zamenja bankovec z zlatom. Banka tedaj, ako več bankovcev izda, nego ima v zalogi gotovega zlata in srebra, od teh bankovcev dobiva obresti, ne da bi zanj druge stroške imela, nego papir in tisk.

Po izkazu od 30. junija t. l. imela je banka v prometu 343,924.150 gold. v bankovcih, nasproti pa v svojih kletih založenih v srebru 126,471.000, v zlatu 60,272.000 gld., skupaj 195,744.000 gold., tedaj 148,180.000 gld. bankovcev ni pokritih po kovini. Toda od teh nepokritih bankovcev posodila je banka državi za vojne 1859 leta 80 milijonov brezobrestno, kateri dolg se od leta 1878 naprej amortizuje iz bankinega dobička, a tako počasno, da po 7 letih amortizacije dolg še vedno znaša 79,403.000 gold.

Svoje velikanske fonde nacionalna banka obrestonosno nalaga, kakor druge banke, namreč v eskomptu in deloma v zastavnih pismih, katerih ima pravico izdajati toliko, kolikor ima posojil uknjiženih na posestvih. Glavni dobiček jej pa dobaja od eskompta. Koncem junija imela je eskomptovanih menic in efektov za 117,437.000 milj. gld., posojil proti zastavljenim efektom 27,017.000 gold., na hipoteke 88,124.000 gold. Eskompt pa je znašal na Dunaji 43,337.000, v avstrijskih podružnicah 35,560.000, vmes Praga z 9,527.000 gold., Ljubljana 482.000 gold., Gradec (za vse Štajersko) 1,428.000 gold., Celovec 535.000 gold. itd. v Pešti 20,815.000 gold. v ogerskih podružnicah 17,774.000 gld.

Ako pa vprašamo, kdo je tako srečen, da uživa kredit pri nacionalni banki, da ima tedaj denar v rokah po tako nizki ceni, kakor ga nikjer drugod ne more dobiti, potem vidimo, da banka služi le velikemu kapitalu in da je ravno nacionalna banka glavni steber kapitalistične stranke.

In ne le v gospodarskem oziru, tudi v narodnem ne moremo hvaliti bankinega delovanja. Vzemimo le slovenske posojilnice, katere so gotovo kredita vredni zavodi, vsaj v tisti meri, kakor nemške „Vorschusskassen“, pa kako težko jim je dobiti kredita pri nacionalni banki, ker so cenzorji Nemci in jih slovenska firma posojilnic neprijetno v oči bode. Znane so nam izborna poslujoče slovenske posojilnice na Štajerskem, katere so uložile svoje menice pri Graški podružnici v eskompt, pa so se jim vrstile, kot ne dovolj varne, bližnji nemški

„Vorschussverein“ pa je dobil kredita, kolikor ga je zahteval,

Ker se menda tudi na Českem jednake stvari godé, hočejo se oglašati češke trgovinske zbornice: Pražka, Plzenska in Budejoviška, da se pri sklepanju nove nagodbe preustroji privilegij nacionalne banke tako, da bi se za Češko ustanovilo posebno glavno vodstvo, kakor se je storilo za Ogersko 1878. leta. In kakšen krik zagnal je glavni organ kapitalistične stranke „N. Fr. Presse“ proti tej povsem opravičeni želji českih zastopnikov trgovine in obrstva! In kako hujska Madjare po svoji stari navadi na Čehe, Poljake in Slovence, kajti toliko veljave smo si pridobili, da nas saj imenuje, kedar govori o tistih avstrijskih Slovanih, kateri baje pod Taaffejevo vlado kakor pravi tirani vladajo v Avstriji in te nesrečne Nemce zatirajo in uničujejo na grozni način. Kedar bo glavno vodstvo bankino tudi v Pragi, potem bodo isto zahtevali Slovenci za Ljubljano in potem — groza in strah preleti kapitalističnega trobentača — potem bodo češki in slovenski cenzorji sodili o kreditu nemških trgovinskih in drugih firm. Da pa zdaj Nemci in navadno prav fanatični Nemci presojuje kreditno vrednost českih in slovenskih trgovcev in denarnih zavodov, to je seveda naravno in ob enem nov dokaz o tistem strašnem zatiranju avstrijskih Nemcev.

Ali pa je sploh treba banke s takim izrednim privilegijem? Ali res ne moremo shajati brez papirnatega denarja, ali se tej potrebi ne da ustreči po drugem potu? In morda ni ravno ta banka najbolj kriva, da ne pridemo do regulovanja naše valute in da se naš papirni denar ziblje na valovih ažiotaže? Zakaj bi namesto zastarele bankine osnove ne postavila druga, katera bolj ugaja potrebam sedanjega časa, na primer amerišanski bankini sistem, kateri je v dvajsetih letih svojega obstanka pokazal svojo solidnost? In tako se nam uriva cela vrsta vprašanj, s katerimi se bode treba pečati državnemu zboru, kadar pride na dnevni red bankini privilegij.

Ker pa ni misliti, vzlasti z ozirom na Ogersko ne, da bi se banki odrekel privilegij, vsled katerega že toliko let svoje delničarje pita z mastnimi

LISTEK.

Potopisne arabeske.

VIII.

Gospod urednik! V Novem Slankamnu, od koder sem Vam zadnjič poslal opis tistih hišnih procelij, udomačil sem se Vam, kakor nemška kultura (?) v Vašem „kranjskem Birminghamu“, ali kakor bi rekel profesor Gartenauer: v Tržiškem „gnezdu“...

Vi, gospod urednik, ki ste vajeni zabavnega velemestnega življenja, kakeršno se Vam naproti smeje iz vsakega kota (?) tiste Vaše „vele“ Ljubljane, — Vi se ve da boste zmajevali z glavo, kako da je mogoče vztrajati od zajutreka do kosila v takem selskem „gnezdu“ (oprostite v drugo navedeni Gartenauerizem!), kjer ni golobradih „gut-heilcev“ niti fotografskih izložeb kakor po Ljubljanskih oglih, po katerih si morete napasti oči na očarljivih krasoticah ženskega in — moškega spola... Nu da! Jednake kulturne navlake res ni tu doli po sremških seliščih! Ali, komur še pogled ni opešal o zamaknenji v tiste pariške podaljške ženskega života, najde si tudi „na deželi“ dražestne očesne paške! In da Vas o tem prepričam, podajem Vam v naslednjem vsopred dnevnih tukajšnjih zabav:

Zjutraj na vse zgodaj, ob dveh, treh, ko Vas še v mehkih blazinah objemljejo presladke sanje o kaki neslani „prvi ljubezni“, vsplaši Vas iz sná strelu jednako pokanje z bičem. Planivši nekako nervozni po konci, pogledate skoz okno in zanimljiv prizor se Vam razvija pred zaspanimi očmi: gosta krdela čilih, razgetajočih konj vihrajo po široki selski cesti ven v hladni jutnji somrak. Vi bi rekli, da je nekje živinjski somenj, kakor pri Vas v Ljubljani v 8. dan vsacega meseca. A kaj še! Konjski pastir „tra na pašo“ konje vsega sela. Po tem prijetnem, najmanj kake pol ure trajajočem intermezzu vrnate se v „krevet“ ter se obrnete na drugo plat! Ali jedva zatisnite oči, zazvení Vam na ušesa melodijozno trobentanje na volovski rog. Kaj pa je zopet to? Nemara kaka požarna bramba, ali ka-li? O ne bojte se! To je le pastir goveje živine, klicajoč svojo počasno čredo iz raznih staj na občinski pašnik! No, predno je ves ta širokorožni zbor sklepčen, mine Vam zopet cela ura in s spanjem ste za danes pri kraju! Ipak zlezete še jedenkrat v pernice. Ali ne pet, ne šest: eto Vam kričavega ovčarja s cvilečo piščalko, s katero zbira svoje kodraste ovce in koštrune, s pomočjo velikih belih psov, na skupen izlet v grmnato livado in stoteroglasno bleketanje teh prekrotkih živalic prežene Vam zadnjo tenjo jutrnih

sanj! Ne preostaje Vam torej družega, nego da se oblečete ter izidite „na polje“. In glejte! Baš v istem trenutku podé se po vasi navzdol neštevilne trume rujavkastih svinj s kodrastim ščetinjem. Za njimi prigágajo dolge procesije snežnobelih gosí in razne druge perutnine in, ko je naposled vsa živina iz sela, začenjajo Vam dričati po vseh ulicah jadrni vozovi, natvorjeni z vsakovrstnimi delavci, kateri se odpeljeje v brzem tiru na vse vetrove širnega polja: na njive, livade in vinograde, od koder se vrnejo veselo pojoči še le v večernem mraku...

Da pa vzlic temu občnemu izseljenju vas ipak ni prazna, o tem Vas poučijo, stopajočega po ulicah gori in doli, prijazni pozdravi ljubeznivih deklet... In glejte! Ta arkadijska uljudnost brdkih Sremčank vzbudi Vas iz brezbržnega sanjarstva, da začnete gledati nekoliko pozorneje okoli sebe. In, zdaj, ko se približate tej ali onej hiši, opazite še le, da se naši Sremci ne zapirajo toli bojzljivo pred božjim zrakom, kakor marsikater Vaš zelenoličen učenjak, čepeč mej prašnatim knjigami od zibelje do rakve: kader se zjutraj namreč odpeljejo na polje, odprejo Vam vsa okna, da jim hladilna sapa ves dan prevéja stanovanja, katera jim vsled tega néso tako zaduhla in plesniva, kakor na primer v kaki novi zanemarjeni hiši na — Pijavi Gorici.

dividendami; naj bi se vsaj skušalo doseči, da banki kredit ne bo samo pristopen nekaterim izvojem, ampak da bode banka bolj ustrezala, kakor dozda, kreditnim potrebam tudi manjših trgovcev in obrtnikov, če prav neso z Rothschildom si v rodu. Zahtevati se tudi mora, da tekst na bankovcih ni le v nemškem in madjarskem jeziku, ampak kakor je bil poprej na državnih bankovcih tudi v jeziku drugih avstrijskih narodov. Ako madjarska občutljivost ne dopušča na svoji strani drugih besed, nego madjarskih, pa naj se vsaj na avstrijski strani kaže ravnopravnost vseh avstrijskih narodov. Ali bomo res avstrijski Slovani ostali vedno — inferiorni?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. julija.

„Narodni Listy“ vedo povedati, da se **državni zbor** snide že v prvi polovici septembra. Ta list misli, da je položaj desnice sedaj neugodnejši, kakor je bil pred volitvami, ker se iz posamičnih klubov ne bode z lepa dala sestaviti trdno združena večina. Grof Hohenwart se je baje izjavil, da je položaj desnice jako nevaren.

Ker so poslednje volitve na **Českem** za Mladočehe neugodno izpale in je mej družimi propal tudi profesor Tilser, ki je bil predsednik mladočeskega kluba, se bode ta klub nekoliko preustroji. Tilser se je že odpovedal predsedništvu, ravno tako tudi dolgoletni blagajnik Schmidt. Kakor se čuje, misli ta klub sedaj izbrati novo vodstvo in postaviti se na izključneje narodno stališče, popustiti liberalizem, ki se je do zdaj gojil v njem. — Budejoviškim škofom je imenovan dr. Martin Riha. Novi škof bil je profesor moralne teologije v tammošnjem semenišču. Znan je tudi kot bogoslovski pisatelj. Star je 46 let. Čehi so s tem imenovanjem jako zadovoljni, kajti Riha ni le Čeh po rodu, ampak tudi po mišljenju. Novi škof bode prekonizovan 17. julija h kratu z grofom Schönbornom, intronizovan pa 6. septembra, ko se bode tudi praznovala stoletnica Budejoviške škofije.

Poročila časopisov, da odstopi **dalmatinski** namestnik baron Jovanović zaradi slabega zdravja in na njegovo mesto pride podadmiral Pokorny, se ne potrjujejo. To so bile le želje Jovanovićevih nasprotnikov.

Karloški metropolit Andjelić potoval je v Pešto, da se dogovori z **ogersko** vlado o nekaterih stvareh zaradi srbskega cerkvenega kongresa in sicer zaradi volitve in imenovanja osebe, ki bi bila sposobna za kongresnega komisarja. Ker je za pokritje kongresnih stroškov došlo samo 5000 gld., mogel bi kongres le malo dni zborovati, ker vlada neče predujema dovoliti iz narodnega fonda, katera pravica njej pristoji. Metropolit skušal bode vlado pregovoriti, da tudi letos predujem dovoli.

Že nekaj časa se v državnem finančnem ministertvu izdeluje pristojbinski zakon za **Bosno in Hercegovino**. Ta zakon bode v obnem podoban dotičnim zakonom cislitavskim, a pri tem se bode tudi oziral na specialne razmere teh dveh dežel. H hratu se je pa v tem ministertvu tudi že sprožilo vprašanje, ali bi ne bilo umestno, da bi se v Bosni in Hercegovini namesto dosedanje desetine uvel zemljiški davek.

Vnanje države.

Ruski car je že potrdil ukrep, da se odpravi poljska banka v Varšavi in tam osnuje državna

banka. Večina višjih uradnikov poljske banke se bode odpustila, nižji se bode pa porabili pri novoosnovane državnje banke. Varšavsko poljsko gledališče se bode v kratkem preimenovalo v rusko. — Car je baje tudi potrdil zakon, da se bode v vseh ljudskih šolah na Rusko-Poljskem predavalo v ruščini.

„Standard“ dobil je preko Indije sledeče poročilo o **afganskih** notranjih zadevah: Emir izdal je, vrnivši se iz Kabula, na vse afganske gorske rodove, oklic, v katerem je opominjal, da naj puste notranje spore na strani in se pripravijo na upor proti Angležem ali proti Rusom, kateri bi je napali. Emir obljubil je vsem, kateri se mu bodo pridružili ob času stiske, orožja in živeža, zato bode pa morali biti pripravljeni bojevati se proti vsakemu sovražniku, katerega bode on določil. V Afganistanu malo kdo veruje, da bi emirjeva zagotavljenja lojalnosti in prijateljstva angleškeji vladi imela kaj veljave; mislijo namreč, ko bi bila ta zagotovila odkritosrčna, ne bil bi emir shranil svojega zaklada v Turkestanu, ampak kje blizu Angležev, v Kabula ali Djellalabadu. Nek potnik iz Kabula trdi, da je emir bil jako nezadovoljen z izidom poslednjega durbara in da on ima podkralja za lakomneža in jezičnega. Abdurrahman pričakoval je najmanj jeden milijon, najbrž pa še dva milijona f. st., razen 100.000 pušk, za odškodnino, da je vse moči Afganistana porabil za varstvo Heratske pokrajine. Častnike mejne komisije dolži, da so mu napravili sramoto, ker so njegove častnike nagovorili, da začno boj proti Rusom, potem se pa branili udeležiti se boja. — Širi se govorica, da Rusi prodirajo skozi puščavo na jugovzhodu od Merva, in da je neka ekspedicija, ki preiskuje deželo, na potu proti Maimeni. Tudi po deželi sami vlada velika nezadovoljenost. — Nek romar iz Khulma, v afganskem Turkestanu, pripovedoval je, da so emira uradniki jako nezadovoljni z njegovo vlado, in da bi se radi pridružili Rusiji, da se ga le iznebe, da bi se afganski Turkestan takoj spuntal in pridružil se Abdurrahmanovemu nasprotniku. Mohamed Iza han, strije emirov, stopil je v neposredno zvezo z Rusi. Mnenja o njegovem postopanju so različna. Mnogi mislijo, da tako dela v sporazumljenju z emirom, drugi pa, da na svojo roko. Ko bi prišlo do vojne, misli ta romar, bi se Afgani zaradi emirovega tiranstva pridružili Rusom. — Železnica do Askabada je že skoraj dodelana, brzjav v Taškend in Boharo pa že posluje. V Askabadu je 10.000 Rusov koncentrovanih. Vsak dan od tam odide kak oddelek v Sarraks in se namesti z novimi četami, ki prihajajo od Hvalinskega morja. Ker toliko vojske ne treba ob mirnem času, vidi se, da se Rusija pripravlja, da takoj začne vojno, ko bi se z Angleži kaj zaradi srednjeazijskih zadev sporekla. Novo angleško ministertvo bode moralo biti previdno, da se ne zaplete v vojno, ki bi za Angleže utegnila biti osodepolna. Tem ložje je mogoče, da se vojna uname, ker je nova vlada že storila nekatere korake, ki neso po volji Rusom. Odlikovala je z redi Lumsdena in Hobartpaša, ki nikakor nista prijazna Rusiji. Ruski listi mislijo, da so to sicer le malenkosti, katere se pa vendar ne smejo prezirati.

Francoska zbornica dovolila je budget stroškov in začela se posvetovati o budgetu dohodkov. — Minister vnanjih poslov Freycinet in vojni minister Campeon zahtevata 947.000 frankov kredita za francoske naselbine ob guinejskem zalivu. Od te vsote je 300.000 frankov določenih za odškodovanje mejnarodne kongijske družbe za odstopljeno ozemlje.

Po volilnej reformi, katero pripravlja **belgijska** vlada, bode se na novo razdelili volilni okraji. K onim mestom, ki so do sedaj volila liberalne poslance, bode se pridružilo več kmetskih

občin, da bodo mogli potem tudi konservativci zmagati. Ker za tako spremembo volilnega reda ni treba dvetretjinske večine, ni dvojbe, da bode kmalu postala zakon.

Dopisi.

Iz Rudolfovega 7. julija. (Redka svečanost.) [Konec.] Dalje je pil na zdravje stotnik g. Wagner vsem navzočnim častitim gospodom, zahvaljevajoč se jim za krepko podporo, katere je bila vsakikrat deležna, posebno pa na današnji slavnostni dan meščanska straža, ki je in bode nevtralnno društvo ter se držala gesla: Vse za vero, dom in cesarja!

Potem je sledila zdravica stotnika g. W. na vrli požarni brambi iz Trebnjega in Rudolfovega, kateri sta s svojim prijaznim sodelovanjem mnogo pripomogli k svečanosti in sijajnosti današnjega praznika.

Jako razveselila pa sta zbrane goste s svojima napitnicama zadnja dva govornika, g. Ruprecht kot poveljnik pož. brambe v Trebnjem in g. Luzer kot namestnik nenavzočnega poveljnika pož. brambe v Rudolfovem: prvi je napival pobratimstvu Novomeške in Trebanjske požarne brambe, drugi tesneji zvezi in zloznemu delovanju meščanske straže s požarno brambo v Rudolfovem.

Ob 4. uri vršila se je — do pozne noči ljudska zabava na prostem v bližnji Smoletovi hosti, kjer se je bila zbrala brezštevilna množica ljudi iz bližine in daljave in kjer ni niti najmanjša disharmonija kalila splošnega veselja in živahnega radovanja pri sviranju godbe in plesu in polnih kozarcih rujnega dolenjca.

Vrlim Trebanjčanom, katere je spremlja sviračjoča godba proti večeru iz hoste skozi mesto do njih vóz, kličemo pa tudi mi Živili! in Na svidenje!

Novomeška meščanska straža pa sme dan 28. jun. l. 1885. z zlatimi črkami zapisati v svojo častno knjigo.

Epilog. Človek bi ne mislil, da bo tudi to eminentno-lojalno svečanost Šukljejevec, dopisnik „Ljubljanskega Lista“, zlorabil v svoje strankarske namere, in vendar se je to zgodilo. Konec prejšnjega tedna prinesel je napominani list v svojih predalih tako suhoparen in jednostransk dopis iz Rudolfovega o tej svečanosti, da smo se čudom čudili, da uradni list o tako lojalni svečanosti tako malo vé povedati in še to, kar pove, strankarsko po svoje zavija. Tudi veje iz omenjenega dopisa neka čudna mržnja proti meščanski straži v Rudolfovem in proti grofu Margheriju: s tem pa si je dotični dopisnik sam pečat natisnil na čelo ter se tako izdal.

O grofu M. pravi resnicoljubni (?) dopisnik „Ljublj. Lista“, da je „naš stari poslanec toast (pri banketu) zavil nekako politično na volitve“. — Zares daleč smo prišli v Avstriji, če se ne sme v javnem društvu povedati, da so bile pred šestimi leti volitve svobodne!

Verujemo, da je ta beseda morala hudo zboti dva pri banketu prisotna gospoda, g. E in g. dr. P.: prvemu se je na obrazu in govoru poznalo, kako ne-

 Dalje v prilogi.

Po oknih imajo Sremčanke razvrščene razne umetno nasajene cvetlice, ki so po narodnem pregovoru znak, da v istej hiši biva lepo dekle. In če dospejete v notranje prostore te ali one sremske hiše — tu kar ostrmite! Po tleh, po mizah, omarah in posteljah, razgrinjajo se pisane, doma vezene preproge, dragoceni, s svilnatimi arabeskimi in cvetkami prepleteni „čilimi“ (pregrinjala); ob oknih visé beli, čipkasti zastori; sploh: kamer koli pogledate, povsod izdelek spretnih Srbkine roke! Razven omenjenih tkanin in pletenin — o narodni sremsko-srbski obleki pomeniva se pozneje! — znamenite so Vam tukajšnje postelje: vse z mehkiimi pernicami napolnjene in pregrnjene s tenkimi, platnenimi rjuhami. In kako bi tudi ne! Saj ste videli, da Vam kar mrgoli po selu raznovrstne perutnine in lanú Vam je po širnih njivah toliko, da bi ga naši Vrzejci ne preplavali v desetih stoletjih.

Naši preljubezni sosedje, rudečelasi Germani se toliko bahajo s svojimi staronemškimi, s hrastovim pohištvom opravljenimi sobami, katere razkazujejo po raznih svojih razstavah. No, tudi našim bratom Srbom né treba baš zapirati svojih hiš pred svetom! Srbska hiša, razdeljena na razne postranske sobe, ima svoje sredotočje v veliki skupni obiteljski sobani. Tu vam je na sredini velika, s pisano preprogo pogrnjena miza, „ástal“ imenovana,

pri kateri je skupni „ručak“ (obed) vse zadružne obitelji. Ob zidih okolu so razpostavljeni visoki, z mnogimi „vanjkuši“ natovorjeni „kréveti“ (postelje) različni „ormari“ in s pobeljenih sten Vas pozdravljajo mnogovrstne svete podobe: pravoslani sveti in svete, mej katerimi najdete stare, izvirne slike na steklo, vse s cirilskimi napisi. Prava znamenitost srbske hiše pa Vam je tako imenovana „slava“. To je podoba, navadno največja in najlepša izmed vseh ostalih nastenskih slik, predstavljajoča onega svetnika ali svetnico, katera je bila isti dan, ko so predniki dotične obitelji prestopili h krščanski veri. Ta slika Vam je prava obiteljska svetinja, ki se podeduje od roda do roda ter se časti kot dragocen amulet ali talisman vse rodbine. Pred sliko, ki je navadno obešena na odličnem mestu, visi srebrna svetilnica, v kateri ob nedeljah in praznikih, zlasti pa na dan dotičnega svetca, gori luč. In pred to svojo „slavo“, gospod urednik, opravljajo Srbi svoje posamične in skupne molitve; pri jej se poslavljajo pri odhodu iz hiše na kak važen pot ali posel, in njo zopet pozdravljajo o vrnitvi na dom; skratka: pred to obiteljsko sliko-zaščitnico se vršijo razni narodno-verski obredi dotične zadruge.

Poleg nabožnih podob imajo Srbi raznovrstne posvetne slike: različne vladarje nekdanje slavne Srbije, zaslužne narodne može iz tega in onega

stanú in prizore iz tužne srbske povestnice, zlasti iz petstoletne borbe z okrutim „dušmaninom Turčinom“.

Spomina vredna je tudi srbska peč ali „fura“, stoječa v tem ali onem kotu obiteljske sobane in sicer svobodno po konci, nalik koničnemu, na vrhu topemu stolpu, z zeleno-lošanimi, udolbenimi pečnicami... A glejte me — brezbrizneža! Skoro bi bil pozabil, pokazati Vam najimenitnejši komad srbskega pohištva in to je — tkalnica, jednostavni leseni stroj, na katerem vrle Srbkinje izdelujejo vse svoje prekrasne preproge, „čilime“ pregače in otirača itd... Brez tega časti vrednega, starodavnega kulturnega stroja je menda ni pristne srbske hiše! Stoji Vam običajno na svetlem mestu ob oknu in če po zimi ali ob deževnih dnevih greste skoz selo, pozdravlja Vas iz te ali one hiše enakomerno njegovo pritrkovanje...

Hiše tu doli v Sremu, da-si so Vam cele vasi, zlasti v novejšem časi, vse po jednem načrtu in kalupu, vzgrajene so Vam iz različnega gradiva. Tu imate lesene hiše, lepo ometane in obeljene; poslopja, sezidana iz surove in ožgane opeke kakor tudi zgradbe stolčene iz prsti.

Poslednje izdelujejo Vam ti ljudje kaj jednostavno! Tu Vam po tleh zaznamujejo obris vsega poslopja, potem zabijejo v zemljo na vsakem oglu

vseč da mu je bil grof Margherijev toast, ki mu je tako rekoč besedo iz ust odtrgal. Drugi pa se je predrznil, grofu M. očitati, da „preveč po starih arhivih stika“ ter da bi bolje storil, ko bi napil na zdravje navzočnim gospodom „patronesama“; to zadnje naj si dá g. P. povedati — ni bila dolžnost grofa M. nego slavnega odbora in morda ravno P. samega.

Tudi trdi večkrat omenjeni dopisnik, da je grofu M. nasvetoval ono gori navedeno napitnico na meščansko stražo „triumvirat tukajšnje katilinarične zaročnice“.

Nič ne pomaga: kedarkoli je prilika, pikajo in pred svetom ponižujejo Šukljejeve grofa Margherija, ker za nje je le jeden Bog in jeden prorok — in to je gosp. Šuklje, Margheri pa ni vreden, da bi mu jermene na čevljih odvezal.

Mi pa pozivljamo Novomeškega dopisnika „Ljubljanskega Lista“, da naj z imenom pové osebnosti tistega „triumvirata“, ki že čez jeden mesec po njegovi glavi razsaja in roji. Dokler tega ne stori in svoje najnovejše trditve o nasvetovanji napitnice ne dokaže, ostane dopisnik in je, kar je — lažnjivec.

Konečno toži dotični laži-dopisnik, ker ni bila glasna slovenska komanda g. Ruprechta še glasnejši, da bi jo slišali tudi „stari purgarji, ki niso bili navzočni“.

No, tudi mi smo želeli, da bi bila slovenska komanda poveljnika Trebanjske požarne brambe še glasnejša, tako glasna, da bi jo bila slišala še vedni poveljnik Novomeške požarne brambe Gustin (recte Guštin) in njega najnovejši pobratim in pisatelj raznih odprtih in neodprtih pisem dr. Sl. — na svojem potu v Metliko: morda bi se bila od Trebanjske požarne brambe, vsaj slovenske komande naučila!

Meščanska straža pa — kot del irregularne deželne brambe — (naj si to za drugikrat Novomeški dopisnik slovenskega uradnega lista zapomni!) ne sme se dotakniti ali omajati nemške komande, ker je to povelje in želja najvišjega vojskovodje v Avstriji. Svetovali bi pa dotičnemu dopisniku, da bi poizvedel ter Novomeščanom povedal, zakaj da se g. Sk. kot častnik meščanske straže ni udeležil eminentno lojalne svečanosti in vojaške maše 28. jun. in je demonstrativno domá ostal ter s tem zastavo in meščansko stražo razžalil?

Konečno še povemo dotičnemu laži-dopisniku, da gre govorica in je šla že na dan svečanosti po mestu, da se je neki preslani gospod Šukljejevec izrazil, da ne bo prej odnehal, dokler ne bo razrušil in uničil Novomeške meščanske straže.

Mi pa menimo, da bi ne bilo odveč, če bi se laži-dopisnik „Ljubljanskega Lista“ dobro zapomnil, da ni pametno, v hiši obešen a o konopci govoriti!

Z Dunaja 8. julija. [Izv. dop.] (Zopet afera Zwirn-Ciperle.) Zwirn — najnovejši pomenčenec — po vsej sili hoče postati slaven, samo da sredstev ne ve, ki bi mu pomagala do zaželjenega cilja. Kajti sredstva in pota, ki jih je volil do sedaj, vodila so ga v smradljivo lužo, mej močirad in žabje regljanje.

Vsled dopisa v „Slov. Narodu“ prejel je Zwirn iz slovenskih tal več dopisov, v kojih bila sta izražena gnjus in zaničevanje nad človekom, ki tako

ravna kot on. Stikal in letal je potem ta ubogi Zwirn sem in tja, kje da bi naletel na „Slovenski Narod“. In glej! Sreča mu je bila jedenkrat ugodna, a le za — njegovo novo — blamažo. Ko je „Slov. Narod“ prečital, razkoračil se je Zwirn na široko in zaklel se v sveti jezi — „maščeval se bom“! Nad kom? Se ve da, zopet nad — Ciperlom, ki mu je užgal na čelo znak — izdajalca, odpadnika, ničvrednega človeka. To vse obsega v sebi „erbärmlicher Mensch“.

In Zwirn se je res — maščeval. Načelkal je Dunajskim listom „Eingesendet“, ki sta ga pa vsprejela samo dva, namreč „Deutsche Zeitung“ in „Vorstadt Zeitung“. V prvem listu je strašna usoda nanese, da paradiže Zwirnov „Eingesendet“ pod dr. Hartmannom, ki se priporočuje za zdravljenje vseh — „Genitalleiden“ in „Schwächezustände“. Ubogi Zwirn!

In v kakšnej nemščini je skovan ta Zwirnov „Eingesendet“. Vidi se Zwirnu, da njegova zibelj ni tekla v „reihu“, temveč v slovenski — Zibiki! On namreč pravi: „Ohne mich in eine weitere Polemik . . . auszulassen.“ Revez ni še pisal polemike, pa že pravi „in eine weitere Polemik“ in še „auszulassen“! O jerum! — Dalje pravi „sowohl ich als mein Gegner Ciperle“! In ta možicelj na dubu trdi: „dass ich (Zwirn) in Folge meines deutschen Bildungsganges deutsch fühle und denke!“ Uboga nemška deca, koje učitelj tako slabo umeje nemški — materni nje jezik!

Čestitamo Vam Nemcem, da je uskočil v vaš tabor takšen — revež! Ali ni škoda učiteljev, ki so nemščino utepali v Zwirnov glavo? Zwirn tudi trdi, da je po „Dienstaidu“ zavezan, njemu izročeno mladež izgojevati in poučevati v nemškem zmislju. Kdo mu bode to branil, ako je učitelj na — Dunaji! Sicer se je pa Zwirn debelo zlagal, ako trdi, da le črtica stoji v dotični službovni prisegi o — nemščini!

Zwirn piše: „als Officier habe ich mich in national-politische Angelegenheiten nicht einzulassen“ — in vendar je drznil se grditi Slované, na kar mu je užgan bil stigma — „erbärmlicher Mensch“.

Na, Zwirnu še povemo, da je na krivej poti, ako misli, da je on očiščen odšel izpred sodišča. Narobe, javno mnenje obsodilo je — Zwirna in ne — Ciperla. Slednji odšel je izpred sodišča kot mož, Zwirn pa kot — — — . Kaj pa je Zwirn s svojim „Eingesendet“ v židovskih časnikih nameraval? No, to ugane vsak. Zwirn hotel je celo afero za svojo korist fruktifikovati, zato je trdil svoj nemški „Bildungsgang“, da nemški čuti in misli itd., kratko in malo usilil se je popolnem v nemški tabor in hotel, da Dunajčanje vedo, kakšen „mož“ da je Zwirn.

„Eingesendet“ Zwirnov pa nam kaže, da pomenčeni Zwirn niti nemški ne zna, in da se je Zwirn zlagal, ako trdi svoj nemški „Bildungsgang“. Narobe, v temu uskoku tičal bo človek rojen v slovenski Zibiki — do smrti. Zwirn v svojem „Eingesendet“ ni niti jedne trditve „Slov. Naroda“ ovrgel!

H konca še nekaj. Zwirn se je zagrozil, da bode policija in žandarmerija vse one izvohala, ki so mu pisali anonimna pisma ter ga — ošteli. In potem, gorje jim! — r.

Iz Kranja 10. julija. [Izv. dop.] Malokdaj se iz našega mesta in okolice kaj v časnike piše, akoravno, bi bilo marsikaj kaj gradiva. Zato pošljem danes jaz te vrstice, da Vam ne pridemo popolnem iz spomina. Dne 19. junija bila je volitev za mestni odbor po navadnem kompromisu, a ne po vsi sreči, kajti jednemu je spodletelo, drugi pa je obvisel samo za jeden las. Meščani smemo z volitvijo biti zadovoljni, ker ostane vse pri starem in gospodarstvo v dobrih rokah. V neki drugi zadevi pa imam jaz željo in ta je, da bi se slovenskemu jeziku malo več pravice, več veljave naklonilo. Ako so povabila k sejam in naznanila dnevnega reda že izključno (!!) nemška — kar je za Kranj več nego čudno — naj se vsaj predlogi, ki se stavijo slovenski, in obravnave, ki se vrše slovenski, tudi v tem jeziku v zapisnik zapišejo. Vsaj toliko naj se v mestnem zboru milemu domačemu jeziku nemški Mihel umakne, in pohlevna slovenska duša bo zadovoljna. (Ste preskromni. Pohlevnost ni tu na mestu. Zahtevati morate popolno slovensko uradovanje, saj mesto, kakeršno je Kranj, ne bi smelo tako silno zaostajati glede ravnopravnosti, ko je vender v mnogih drugih stvareh tako lepo napredovalo. Uredn.)

Domače stvari.

— (Štajersko-slovenski romarji) brzojavljajo z Velegrada. Slovesnost v velikanski cerkvi je veličastna; moravskih duhovnikov je do 100; ljudstva vsaki dan prihaja do 10.000. Bolezni ni.

— (Slavnostna beseda z bazarom) bode jutri v čitalniški restavraciji, čisti donesek namenjen je „Narodnemu domu“. Bazar, pri katerem bodo rodoljubne gospice prodajale lepe dobrotke, ki so preostali od loterije za „Narodni dom“, prične ob 6. uri popoldne. Beseda pa ob 8. uri. Spored je jako lep in obširen. Mej drugim nastopil bode po dolgem presledku g. Meden. Izbral si je F. S. Vilharjevo skladbo na Preradovičovo krasno pesen „Mrtva ljubav“, in gotovi smo si, da bode točka ta posebno dopadala, da bode sploh večer lep, obisk pa mnogobrojen.

— (Konfiskacija.) „Slovenskega Gospodarja“ št. 28 dobili smo „drugi natis“, ker so prvega zaplenili, to pa zaradi uvodnega članka: „Nepričakovano, pa potrebno“ in zaradi dopisov od Jadranskega morja in iz Ribnice.

— (V Krški škofiji) bode letos pet zlatih maš. Zlatomašniki so gg.: Bauer Karol, župnik v Šentlipiši, Bergman Valentin, dekan v Pliberku, Bornik Josip, kanonik v Gospejsveti, Serajnik Lovro, infuliran prošt in župnik v Tinjah, Trampuš Josip, umirovljen župnik v Šentlipiši. V mašnike posvečeni so bili v 1. oziroma 4. dan avgusta 1885. Vsi imenovani gospodje so vrli rodoljubi in vsi še zdravi.

— (Vojvodski stol na Gospejsvetskem polji.) Kakor nekdo „Miru“ poroča, je starodavni

po štiri visoke, po konci stoječe sohe, mej njimi skopljejo za zidovo debelost široke jarke, nasipljejo v nje ilnate, s plevami in zasekano slamo pregnete prsti, katero tolčejo z lesenimi tolkači prvič za meter visočine: ko se prvi sloj posuši, nato tolčejo zopet drugo plast in tako naprej do vrha.

Ali, gospod urednik, nekam predaleč v stran sva zašla, ali ka-li! Da-li ne vidite, do nama je solnce že nad temenom!

Treba se vrniti na stan, da jdiviva, s čim nama bode postregla brdka selska „domačica“. No, Vi, ki ste razvajeni po tisti francosko-nemški kuhi, ne hoste z lepa zmagali tukajšnjih jedil. Puskusite vsaj! Tu Vam je najprej „kisela čorba“ polna koščkih želodcev, jeter in src, zabeljena s „kajmakom“ ali po domače rečeno, s kiselo smetano in s čebulo — kakor nalašč za ponedeljek, kaj ne da!

Potem se Vam ponuja ondu le tečna govedina z — zasedenim kiselim mlekom in svežim „belim in črnim lukecom“ za prikuho; dalje na različni pečena jančevina, prhka in rujavkasto žareča, kakor ožgana terra di Siena, s krhko glavnato salato; za to razna perutnina: „piliči“ (piščanci), guske in patke (race) z osladnimi sremskimi češpljami in jagodami; naposled različne močnate jedila: pogačice in palačinke, o katerih Vam ne vem niti povedati, ako kse pripravljajo. In konečno so Vam na izbero

razne vrste one tekočine, katere se toliko bojijo oni Vaši farizeji, ki javno pridigujejo vodo, ali na skrivnem pijejo vino. No, tu doli v viaorodnem Sremu, kjer ni tistih liter-filistrov, smete si ga že privoščiti čašico — bodi si rubinastega Karlovičanca, ali cekinatnega Koveždinca in po vrhu še požirek pristne Salaksije, kajti vonjiva neprecejena „turška kafa“ Vam bode že zbistrila glavo, kakor Vas bode tudi pristen macedonski „duvan“ oprostil vseh Ljubljanskih brenceljnev in muh . . .

Po kosilu se peljete na sprehod — v to ali ono sosednjo selo, ali če Vam je ljubo, krenite na Fruško Goro in ko se vrnete na večer na idilski svoj stan, vzemite tamburico ali gusle ter se napotite po selu „pod okno“ te ali one sremske krasotice. Vender, to Vam pa kar naprej povem: toli trnasta in ribjekrvna, kakor tiste Primčeve Julije, Vam ni nobena pristna Sremka. S početka se ve da Vas bode zavrnila, zlasti če jej pridete s tisto Vašo „petošolsko ljubeznijo“, vprašujoč njo kakor tisti srbski dijak:

„Oj devojko, golubice,

Cveče zeleno!

Za koga je mlado lice.

Tvoje gájeno?

Za koga so usta, sele,

Slatka, medena,

I za koga grudi bele,
Ružo ružena?

Ko će grlo labudovo

Belo grliti,

A ko će okce sokolovo,

Čarne ljubiti?“

Na tako najivno vprašanje Vam bode pač odgovorila zanikavno vsaka poštena srbska deva, rekše:

„Nisam ovo lice, djače,

Za te gajila,

Niti grlo, mlad junače,

Za te belila.

Šta će meni knjige tvoje?

Ne znam čitati!

Što za ruke pero tvoje,

Ne znam pisati?

Majka me je od prostaka

Prostu rodila,

Pa je mene za seljaka

Prosta gajila . . .“

Z jednakim brencanjem torej tukaj ne opravite ničesar, treba je napeti druge, resnejše in milejše strune! Toda o tem drugikrat. Za noč: „lako noč!“

V Surduku.

Prostoslav Kretanov.

spomenik brez strehe in močno zanemarjen. Deželni zbor koroški je lani nekaj zemljišča kupil in deželni odboru naložil, naj prostor okoli spomenika poravnava, vojvodski stol pa popravi. A deželni odbor zasadil je samo 5 mladih dreves, drugega pa ni nič storil.

— (V Konjicah) bile so občinske volitve. Narodnjaki propali so v tretjem razredu, kjer jedino se je bilo zmage nadejati.

— (Tržaški parni tramvaj) se bode menda vender uresničil. V Tržaških listih čitamo, da je neka angleška družba zagotovila potrebno vsoto in da je danes odšla komisija v Vipavsko do lino ogledavat tramvajsko progo, da se potem ukrene, kar treba.

— (Včerajšnja antispiritistična predstava) bila je jako dobra. Ker nam danes nedostaja prostora, obširno poročati o njej, naj zadoštuje to, da so se vse točke s popolno točnostjo izvajale, in da je po vsakej bilo splošno odobravanje in plaskanje. Priporočamo vsakemu, kdor utegne, da si ogleda zanimivo in redko predstavo, ker ne bo kmalu jednake prilike, kajti današnja predstava je druga in zadnja.

— (Premetena tatova.) Včeraj zjutraj srečala sta pred frančiškansko cerkvijo dva moža cunjarja Capulettija iz Kopra. Pridružila se mu in nagovorita ga najprvo slovenski, a potem laški. Krenili so jo vsi trije proti „Zvezdi“. Mej potom pade jednemu spremljevalcu robec na tla. Capuletti ga pobere in izroči dotičniku, ki ga je izgubil. Slednji se lepo zahvali, odvozza konec in pokaže petdesetak, ki je bil v robci zaviti. V zahvalo poštenosti povabita neznana moža Capulettija v kavarno Fischer na črno kavo. Ko dospejo v kavarno, predlagata tujca, naj bi malo kockali (würfeln), a Capuletti je to povabilo odbil. Ker tako svojega namena nesta dosegla, vrgla sta Capulettiju v kavo kaj omamljivega, kajti kmalu je Capuletti zaspal. Spečemu pa sta ukrala neznana prijatelja iz telovnika dva petdesetaka in jo popihala. Jednako tatvino izvršila sta gotovo ista dva v Šiški. Pridružila sta se kmetu, ki je v Ljubljani vole prodal. Jeden spremljevalec izgubil je neko polo, katero je kmet pobral in nazaj izročil. Kakor sta neznana lopova naglašala, je pola silne važnosti in precej povabita kmeta v zahvalo njega poštenosti na kozarec vina v gostilnico. Prične se igra s kockami in kmalu sta kmeta osleparila za 45 gld. ter jo popihala. Tako srečno, kakor v Šiški, se njima pa včeraj v Ljubljani ni godilo. Ko je policija o tatvini izvedela, precej šla je na vse kraje. Mestna redarja Luckmann in Orehek šla sta za njima do Logatec in ja tam res dobila in prijela. Lopova sta: Tone Puniatto, bivši trgovec iz Trsta, in Tone Defent, tekavec iz Gorice. Danes se izročita deželni sodniji.

— (Skesani tatje.) Zadnje dni ukrali so tatje neki branjevki na Poljanski cesti perila za 7 gld., neki Vipavki pa 195 gld. gotovine iz zaprte skrinje. Policija zasledovala je tatove, a doslej zaman. Tat pa se je menda sam kesati začel, kajti predvčeraj zjutraj rano položil je na okno, kjer je bil krajo izvršil, 75 gld. v robci zavutih, včeraj pa v papir zavutih zopet 30 gold. Morebiti, da bode tatu ali tatice huda vest napotila, da prinese še ostali ukradeni znesek nazaj.

Najnovejše vesti.

Split 10. julija. Državni poslanec dr. Bulat jednoglasno voljen županom.

Madrid 10. julija. „Gaceta“ konstatuje, da je od 20. maja do 7. julija v 10 provincijah 28.000 ljudi za kolero zbolelo, 12.350 umrlo, mej temi v Madridu 191 zbolelo, 113 umrlo. — Včeraj 1342 zbolelo, 611 umrlo.

Zavarovalne stvari.

„AZIENDA“.

avstro-francosko društvo za zavarovanje življenja in rent na Dunaji razpošilja svoje računsko poročilo, računski sklep in bilanco za 1884. leto. Iz tega poročila, ki ga je obširna knjiga, je razvidno, da se je društvu predložilo 6010 novih ponudb za 6.677.645 gld. zavarovanega kapitala (1204 ponudb in 1.641.679 gld. kapitala več, nego prejšnje leto). Od teh vsprejelo se je 4711 ponudb za 5.117.397 gld. (815 pogodb več nego lani). Razen teh neposrednih kupcij sklenila se je s „Patrio“ pozavarovalna pogodba za 6.728.199 gld. (10.652 pogodb), tako, da se je v vsem letu sklenilo 15.363 pogodb za 11.845.596 gld. zavarovanega kapitala.

Čisti prirastek znaša za 1884 l. 2.158.250 gld., uštevši pozavarovanja vsprejeta od „Patrije“ pa 7.545.412 gld. Skupno društveno zavarovanje za leto 1884 znaša pa 36.541.887 gld. — Premije vrgle so leta 1884 po odstetji premijske rezerve, ki jo je „Patria“ povrnila v znesku 818.924 gld., še 678.127 gld. in so se proti lanskemu letu za 165.532 gld. dvignile. Skupni dohodki s sprejetimi rezervami lanskega leta so znašali 4.653.232 gld. Poslednje so se povišale na 2.767.755 gld., t. j. za 150.515 gld., s prišteti rezervami za sprejeta pozavarovanja pa na 3.585.766 gld., toraj za 968.526 gld. več kakor prejšnje leto.

Leto 1884 sklenilo je svojo bilanco z dobičkom 146.655 gld. Po odbitku postavne svote za 5% obrestij delniške glavnice s 4 gld. v zlatu na delnico, odkazalo se je 35.000 gld. posebni rezervi in 8805 na nov račun. Opomniti nam je še, da ima društvo aktivnega premoženja 12.123.991 gld. 14 kr. — Zastopnik tega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko je gosp. J. Prosenc v Ljubljani. (415)

Tujci:

10. julija.

Pri **šmota**: Neuspiel z Dunaja. — Dörmötör iz Budimpešte. — Poliach iz Trsta. — Minks z Dunaja. — Hočevar iz Kočevja.

Pri **šmisti**: Mottachich z Dunaja. — Dr. Zindler iz Gradca. — Pavlin z Dunaja. — Härtzel iz Gorice. — Kump iz Celovca. — Wesel z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. julija	7. zjutraj	737.22 mm.	18.6° C	sl. szh.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	736.58 mm.	27.6° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	737.68 mm.	21.1° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 22.4°, za 3.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 11. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 95	kr.
Srebrna renta	83 „ 75	„
Zlata renta	109 „ 10	„
5% marena renta	100 „ 05	„
Akcije narodne banke	875 „	„
Kreditne akcije	285 „ 50	„
London	124 „ 60	„
Srebro	— „	„
Napol	9 „ 88	„
C. kr. cekini	5 „ 89	„
Nemške marke	61 „ 15	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 167	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „	„
Ogrska zlata renta 4%	99 „ 30	„
„ papirna renta 5%	92 „ 80	„
5% štajerske zemljišče odvez obilg	104 „	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	„
Zemlj. obilg. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „	„
Prior obilg. Elizabetine zapad. železnice	114 „ 25	„
Prior obilg. Ferdinandove sev. železnice	106 „ 25	„
Kreditne srečke	100 gld. 175	75
Rudolfove srečke	10 „ 18	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 99	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v	196 „ 50	„

Tužnega srea naznanjamo vsem prijateljem in znancem žalostno vest, da je Bogu vsemogočnemu dopadlo našo preljubljeno hčerko, oziroma sestro in svakinjo, gospodično

JOSIPINO PEHANI

po kratkej in mučnej boleznj danes po noči ob 1/2 12. ur., v 20. letu njene starosti, v boljše življenje poklicati.

Pogreb drage umrle bode v nedeljo popoldne ob 6. uri iz hiše št. 28 v Florijanskih ulicah na tukajšnje pokopališče.

Drago umrlo priporočamo vsem prijateljem in znancem v molitev in blag spomin.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi v Žužemberku.

V Ljubljani, 11. julija 1885.

Žalujoča rodbina

PEHANI.

Trgovsk pomočnik,

dober prodajalec več slovanskega jezika, išče mesto v
jednej mešanaj trgovini. (394—3)
Dopise v Zagreb, poste restante S. 100.

Kovaškega učenca,

kateri mora takoj ustopiti, išče

Štefan Keršič,

kovaški mojster v Spodnji Šiški

poleg Ljubljane.

(397—3)

Več prevoženih voz

vsake vrste se prav po ceni proda v **Igriških ulicah št. 8.** (390—2)

Št. 4283.

(398—2)

Razglas

glede oddaje izpraznjenih de- želnihi sirotinskihi ustanov.

Začetkom šolskega leta 1885/6 bode zopet na deželne stroške nekaj dečkov in deklic v tukajšnji sirotišnico vsprejetih, morebiti se bodo tudi nekatere sirotinske ustanove na roko podelile.

Te ustanove namenjene so ubogim sirotam iz Kranjskega od 6. do izpolnjenega 15. leta starosti, katere obiskujejo ljudsko šolo, kolikor jih postava veže.

Prošnjiki za te ustanove naj dokažejo starost po rojstnem listu, ubožstvo, sirotištvo, in sicer: so li popolnoma sirote, ali pa le brez očeta ali pa brez matere, bivališče, telesno in duševno zmognost za vsprejem v sirotišnico po zdravniškem spričevalu; potem naj dokažejo, ali že kako šolo obiskujejo, — tudi je navesti, kdo siroto postavno zastopa, ali kdo je njeni od sodnije postavljeni zastopnik (jerob).

Nekolekovane prošnje naj se uložijo pri dotičnih c. kr. okrajnih glavarstvih, v Ljubljani pa pri mestnem magistratu

do 15. avgusta l. 1885.

Za tiste sirote, za katere so se že v tekočem letu poslale prošnje na deželni odbor za vsprejem v sirotišnico ali za podelitev sirotinskihi ustanov in katere se še neso rešile, ni treba sedaj prošenj ponavljati, ker se bode pri prihodnjem oddajanju na nje primerno oziralo.

Od deželnega odbora kranjskega,
v Ljubljani, dné 6. julija 1885.

! Kdor se hoče smijati !

narochi naj se na

šaljivi „Jurjev koledar“

II. letnik, za leto 1886,

kateri bode prinašal obilo smešnega gradiva, pripovedk in humoresk z ličnimi podobami. „Jurij“ bode v svojem koledarju bril burke s prerokovanjem raznih stvari, katere se imajo prihodnje leto zgoditi. Ugank, izrekov in smešnih pesni mu ne bode manjkalo. — Izšel bode že oktobra meseca. — Cena mu je 55 kr. — Pisma in naročnino (399—1)

upravnistvu „Jurja s pušo“, Trst.

Oglas.

(419—1)

Hrvatsko pjevačko društvo „Kolo“ iznajmljuje počenši 1. listopada 1885

prostorije opredeljene za gostiono

u ulastitoj novosagrađenoj kući na Sajmištu u Zagrebu, u koju svrhu pozivlje gg. gostioničare, koji bi te prostorije v najam uzeti htieli, da svoje ponudbe do 1. kolovoza ove godine podnesu i uruče g. **Franji Ardoldu**, javnomu bilježniku u Zagrebu, Gajeva ulica. Pobljiži uvjeti mogu se uviditi svaki dan kod g. Fr. Ardolda.

Odbor hrv. pjevač. društva „Kolo“.

IVAN LAPAJNE v KRŠKEM

je izdal sledeće

knjige in knjižice

za ljudske šole in učitelje:

a) Praktično metodiko	cena 80 kr.
b) Prvi poduk	60 „
c) Fiziko in kemijo	60 „
d) Prirodopis	56 „
e) Zemljepis	26 „
f) Geometrijo	24 „
g) Malo fiziko	23 „
h) Domovinoslovje	20 „
i) Pripovedi iz zgodovine štajerske	6 „
j) Opis krškega okrajnega glavarstva	30 „
k) Zgodovino štajerskih Slovencev	cena 1 gld. 20 kr.
Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne pisanke in risanke, potem: (232—26)	
malj slovenski zemljevid kranjske dežele z deli sosednih kronovin	cena 1 kr.
ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske	1 „
in zemljevid Krškega okraj. glavarstva	5 „

Piccoli-eva esenca za želodec.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, hodenje, krč, želodečno in premienjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih. Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348—11)

Cena steklenice 10 novc.

J. C. JUVANČIČ
posestnik vinogradov na Bizeljskem,
ima
zalogo vina v Ljubljani
in priporoča: (281—9)
Bizeljsko vino 1884. l. od 14 do 18 gld.
" " 1883. l. " 18 " 24 "
Dolenjsko rudečkasto " 14 " 20 "
Uzorce p šilja v sodčkih od 50 litrov in več.

Dve lepi, dobro ohranjeni
kočiji,

jedna na pol odprta, druga zaprta, skoro novi, —
isto tako na pol odprt (411—2)

eleganten koleselj

ima na prodaj po ugodnih cenah

Josip Lavrenčič v Postojini.

Dr. Spranger-Jeve
kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodcu, omedlevici, glavobolu, trebušobolu, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofeljnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekla 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716—54)

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na
ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,
najstarejša trdka te vrste. (623—40)
Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj.

Prstni

zdravilni malaga-sekt

po analizi ces. kr. poskušnje postaje za vina v Klosterneuburgu

jako dobra, prava malaga,

jako dobro krepčilo za slabotne, bolne, okrevajoče, otroke itd., proti pomanjkanju krvi in slabemu želodcu izvrstno upliva. V 1/2 in 1/4 originalnih steklenicah pod postavno deponirano varstveno znamko (307—6)

ŠPANSKE TRGOVINE Z VINOM VINADOR
DUNAJ HAMBURG

po originalnih cenah a gld. 2.50 in gld. 1.30.

Dalje razna fina inozemska vina v originalnih steklenicah in po originalnih cenah. V Ljubljani: pri gospodih: Josip Svoboda, lekar, in H. L. Wenzel, prodajalec delikates. V Kranju: pri gospodu Fran Dolenz, trgovina s specerijskim blagom. V Luki: pri gospodu Jurij Deisinger, trgovina s specerijskim blagom. Na Bledu na jezeru (zdravilišče): pri gospodu Oton Wölfling, prodajalec delikates. Na znamko Vinador, kakor tudi na postavno deponirano znamko prosim posebno paziti, ker se le tedaj more popolnem jamčiti za absolutno pristnost in dobrotu.

V petek 10. in v soboto 11. julija
v tukajšnjem

deželnem gledališči

samo dve predstavi,

kateri bosta dala

slavna čitatelja mislij

HOMES in gospa FEY.

Kasa se odpre ob 1/2 7. uri. Začetek ob 8. uri zvečer.

Navadne gledališke cene.

Ustopnice se prodajajo v gledališkem poslopju. (400—5)

Zaloga s steklom, porcelanom in ogledali
M. RÖSSMANNA

v Ljubljani

priporoča svojo izbrano in bogato zalogo namiznega posodja, kakor tudi posode za kavo in čaj ter vse v to stroko spadajoče stvari bele in pisane.

ZALOGA

ogledal s pozlačenim okvirjem in brez okvirja, pozlačenega lesa za okvirje, petrolejskih lamp, bronastih svečnikov, otlega stekla in steklenih plošč (391—2)

po najnižjih cenah.

Za mašenje otlih zob
ni boljšega in uplivnejšega sredstva, kakor
zobna plomba

c. kr. dvor. zdravnika za zobe dr. J. G. POPP-a
na Dunaji, mesto, Bognersgasse št. 2,

katero vsakdo sam prav lahko in brez bolečin dene v otli zob, ki se potem trdno sprime z ostanki zoba in dlesnom ter varuje zob proti daljšemu razrušenju.

Skozi 40 let poskušena

c. kr. izklj. priv. prva ameriško in angleško patentovana

anatherin zobna in ustna voda

dr. J. G. POPP-a,

c. kr. dvornega zdravnika za zobe, na Dunaji, I.

Ta odlični izdelek se je v 40. letih svojega obstanka razširil in veljavo pridobil tudi izven Evrope. Njega poraba se je za posebno dobro pokazala proti zobobolu vsake vrste, proti vsem boleznim mehkih ustnih delov, majajočim se zobem, lahko krvavečemu bolnemu dlesnu, bramorici in skorbutu. Raztaplja slez, s čemer ovira narejanje zobnega kamna, upliva osvežujoče in boljša okus v ustih ter korenito odpravi zopni duh, ki navstaja po umetnih ali otlih zobeh, po jedeh ali kadenji tobaka. Olajšuje zobenje pri majhnih otrocih in je dobro varstveno sredstvo proti difteritidi, neobhodno potrebno pri rabi mineralnih vod. Velika steklenica velja 1 gld. 40 kr., srednja 1 gld. in majhna 50 kr.

Dr. Popp-a vegetab. zobni prašek

nareja zobe blesteče bele, ne da bi jih kaj poškodoval. — V škatljicah po 63 kr.

Dr. Popp-a anatherin zobna pasta

v steklenicah za čiščenje in ohranjanje zob, odpravi zopni duh in zobni kamen. Cena steklenici 1 gld. 22 kr.

Dr. Popp-a arom. zobna pasta.

Blesteči beli zobje po kratkej porabi. Zobe (prirodne in umetne) varuje in odstranja zobne bolečine. Cena kosu 35 kr. (325—1)

Dr. Popp-a aromatično milo iz zelišč,

kemično analizovano in od mnogih medicinskih in zdravniških celebritet evropskih kot najreelnejše in za kožo najboljše priporočano. Lišaje, spuščaje, pege, mozuljce, grinte, ogrce, luske na glavi in na bradi, hraste, kožne bolezni in nečistosti sploh hitro in gotovo odpravi. Cena kosu 30 kr.

P. n. občinstvo se prosi zahtevati izrečno c. kr. dvornega zdravnika za zobe Popp-a preparate in vzeti samo take, ki imajo mojo varstveno znamko. Več ponarejalcev in prodajalcev na Dunaji in in spruku bilo je nedavno obsojenih k obšutnim kaznim.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Svoboda, V. Mayr, Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Böhmches, lekar; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranju: K. Savnik, lekar; v Skofjeji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: J. Bergman, D. Rizzoli, lekarja; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkeje cen.

Naznanilo.

Podpisana slav. p. n. občinstvu udano naznanja, da bode

kamnoseško obrt

po ranjem svojem moži nadaljevala pod svojim imenom ter priporoča svojo zalogo opeke in kamenja in prosi za mnogobrojna naročila. (396—3)

Marija Vodnik

v Ljubljani in v Podutiku.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za polovico prave cene omisli vsakdo izvrstno uro.

Velikanska

razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v vsej Evropi, zadele so tudi Švico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zvane **Washingtonske žepne ure** so najboljše ure vsega sveta, koje so izredno elegantno gravirane in giljoširane ter so ameriškega sistema.

Vse ure so natanko repasirane ter **garantujemo za vsako uro pet let.**

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzememo s tem dolžnost javno, da vsako nepristoječo uro nazaj vzamemo in z drugo zamenjamo.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino repasirane, z veržico, medaljonom in baržunastim etuijem, preje gl. 15, zdaj le gl. 8.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenutke in kristalnim ploščnatim steklom, natančno na sekunde repasirane; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov ur na valje (cylinder-uhr) v giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino repasirane, z veržico, medaljonom in baržunastim etuijem, preje gl. 15, zdaj le gl. 5.60.

1000 komadov ur na sidro (anker-uhr) od pravega 13lotnega srebra, odobrenega od c. kr. denarnega urada, tekočih na 15 rubinih, razen tega tudi električnim potem pozlačene, fino regulirane. Vsaka taka ura stala je preje gl. 27, zdaj pa samo gl. 11.40.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra, odobrenega od c. kr. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenutke repasirane, s kolesjem od niklja, tako da nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri da se zastoj tudi jedna urna veržica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje gl. 35, zdaj pa neverjetno samo gl. 15.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gospé, preje gl. 100, zdaj gl. 40.

650 komadov ur za stene v finem email-okviru in z bilom, repasirane; preje komad gl. 6, zdaj samo gl. 2.75.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalni mizi, preje gl. 12, zdaj le gl. 4.80.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendel-uhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov: (241—11)

Uhren-Ausverkauf

der

Uhrenfabrik Fromm,
Wien, II., Obere Donaustrasse 107.

Popolnem uniči šurke in prašičke prav do zadnjega samo (9—4)

ZACHERL-ov

prašek za šurke.

Pristen dobiva se samo v originalnih steklenicah z imenom in varstveno znamko. — Dobi se pri trgovcih, pri katerih dotični plakati visé v izložbi.

A. Krejči,

v Ljubljani.

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.
priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst **modernih**
klobukov in kap;
prejema tudi
kožuhovino in zimsko obleko
čez poletje v shranjevanje. (112-24)

Bock-, cesarsko
in eksportno pivo

v steklenicah
(6-28) priporoča

A. MAYER-jeva
trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Gostilna na prodaj!

Staro, vsacemu dobro znano **gostilno v Rudolfovem**, ležečo na prijaznem kraju ter obsežajočo dve jedna tik druge stoječi hiši, dobro zidani, s prostornimi sobami za gostilno, z lepim vrtom, z jako romantičnim razgledom, z ameriškim ledenico, z obzidanim in s šipami obdanim kegljiščem, tudi z dvema lepima sobama za prenočišče tujcev, namerava podpisana iz proste roke zaradi bolehnosti **prodati**. Pogoji zvedo se natančneje pri lastnici ustno ali pisмено. Čas za kupce je odločen do **1. septembra 1885.**

Rozalija Bruner,
(369-3) lastnica.

Naznanilo in priporočba.

Podpisana **Vanič in Jerman** naznanjava slavnemu p. n. občinstvu uljudno, da sva s početkom meseca julija 1885 začela in odprla v svoji lastni hiši (poprej g. Ripšlnovej)

v Celji šte. 39 na voglu pošne in graške ulice
svojo štacuno in trgovino
z različnim suknenim, platnenim in tkanim
blagom, prtenino in vsake vrste drobnarijo
pod firmo

VANIČ & JERMAN.

Trudila se bodeva, kolikor je v najinih močeh, da **hitro in dobro, pošteno in po ceni** nstrezeva željam vseh častitih kupovalcev, kateri nama naklonjenost in zaupanje izkažejo.

Zagotavljava, da imava na prodaj **čisto novo robo** in smeja trditi, da nikdo ne bo šel nezadovoljen iz najine štacune.

Prosiva zatorej uljudno za zaupanje, naklonjenost in prav obilno obiskovanje najine trgovine.

V Celji, dne 8. julija 1885.

(413-2)

VANIČ & JERMAN.

poštnem povzetji

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Mazilo za lase, jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasejo lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob enem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim vspehom pri tisočih. 1 lonček za dolgo časa samo 60 kr.

Francosko žganje najboljša vrste, ljudstvu priljubljeni lek; mala steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z obširnimi navodim za uporabo.

Pariški prašek za dame, najfinije vrste, bel in rožast, v škafcih po 30 kr., s pravo rožino vonjavo, zelo nežen po 40 kr.

Orientalški dišeči prašek odvzame, če se dene mej perilo, neprijeten duh po mili in razširja prijetno vonjavo. 1 zavitek 30 kr.

Ozeblinski balzam po dr. Képesu je odlično najboljšo sredstvo zoper vsako ozeblino in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodom vred 30 kr.

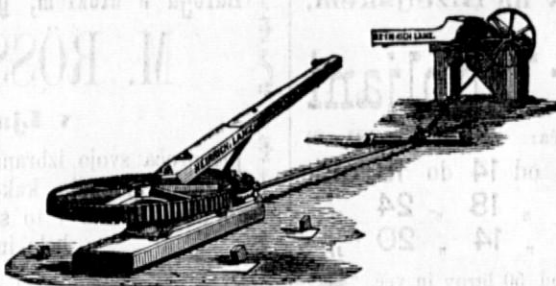
Merčesni prašek prežene: bolhe, stenice, muhe, mole; dobiva se v poljubnih cenah in v steklenicah po 20 kr.

Seidlitz-prah je prijeten, razstapljen in kri čistilen pripomoček in znamenit zoper zaprtje telesa in krvne navale. 1 škatulja z navodom vred 80 kr.

Malaga najfinieja v botelijah po 60 kr. (406-1)

Razpošilja se vsak dan po poštnem povzetju.

Jako važno
za
ekonome!

Jako važno
za
ekonome!

Mnogo nad 100.000 strojev tvrdke **Henrik Lanz v Manheimu**, katera je bila pred 2 leti tukaj v Ljubljani razstavila jeden del tolikrat odlikovanih poljedelskih strojev in orodja, se vspešno rabi v vseh deželah in delih sveta. Velikanska korist, katero ima ekonom od solidne in dobre

mlatilnice ali slamoreznice,

je po našej deželi že dosti znana. Da si ložje napravijo gospodje ekonomi te tako koristne stroje, sem jaz prevzel njih razprodajo za Kranjsko in jih imam vedno poleg

šivalnih strojev, proti ognju in ulomu varnih blagajnic
na razpolaganje in jih prodajam

po predpisani tovarniški ceni.

Poleg tega sem pa v stanu pokazati po svojem mehaniku in drugih izvedenih osebah, kako se ti stroji rabijo.

Vabim tedaj uljudno p. n. ekonome, kateri še nimajo taci strojev, da se name obrnejo, kadar kaj potrebujejo. (306-3)

Z velespoštovanjem

FRAN DETTER

v Ljubljani

na Glavnem trgu št. 168.

C. kr. avstr.

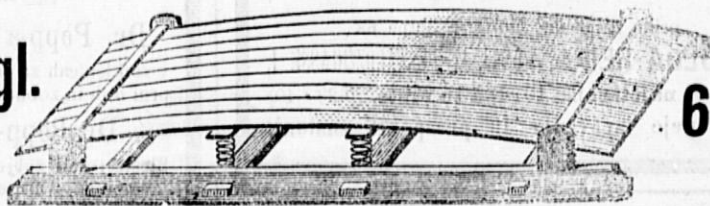

ogrsk. priv.

(161-9)

motraci z lesenimi vzmetnicami.

6 gl.

6 gl.

nadomestilo za slamjače in žične ustavke, čisti, trajni in ceno, izvrstni za zavode in bolnišnice. Ako se jih več vzame, zniža se primerno cena. Pri naročbi naj se naznani notranja širjava in dolgost postelji.

Glavna zaloga: Dunaj, I., Neuer Markt 7.

„FONCIÈRE“

Peštansko zavarovalno društvo,

Letni račun „FONCIÈRE“, Peštanskega zavarovalnega društva, za leto 1884. kaže

dohodkov	gld. 6.985.117-31,
izdatkov	„ 6.817.779-90,
in čistega dobička	„ 167.337-41,
Reservni zakladi znašajo	„ 2.606.406-05,

Popolnoma uplačani delniški kapital je 3 milijone gld. av. v. — Skupno poroštvo je okolo 10 milijonov gld. av. v.

„FONCIÈRE“, Peštansko zavarovalno društvo, pripada torej po vsi pravici k najbogatejšim asekuracijskim zavodom.

V dobi 20letnega obstanka (do leta 1880 kot „Peštansko zavarovalno društvo“) izplačalo je društvo nad 23 milijonov gld. za škode.

„FONCIÈRE“

Peštansko zavarovalno društvo,

zavaruje

proti škodi požara: poslopja, hišno orodje, zaloge blaga, poljske pridelke; na človeško življenje in zračne šipe proti ubitju ali ulomu.

Zavarovalnina se ceno računa. Zavarovanja na več kot 4 leta prejemajo se po posebno ugodnih pogojih.

Škode pregledajo in izplačujejo se takoj in popolnoma.

Zaželjene razjasnila dajo in zavarovalna naročila vsprejemajo po vseh večjih krajih nastavljeni opravniki društva.

Na zahtevo preskrbi cenitev zavarovalnih predmetov ter izdelavo zavarovalnega naročila **vrhovno nadzorstvo v Ljubljani.**

Do gg. posestnikov poslopij, zemljišč, zalog blaga, hišnega orodja, zrealnih šip itd., kakor tudi do vseh onih, ki bi želeli zavarovati na življenje, gre topla prošnja, da oglaš svoje dotična naročila pri deželnih gg. opravniki ali pa pri najuljudnejem priporočujočem se

Fran Drenik-u,

(352-3)

v Ljubljani, Kongresni trg št. 14, II. nadstropje.